

In deze coronatijd doen we veel 'dichtbijhuizige' dingen. Zo is ook mijn burenpmaat maar ietsje opgeschoven. Één huis verder om precies te zijn. Rob, wonende aan de Kattensingel.

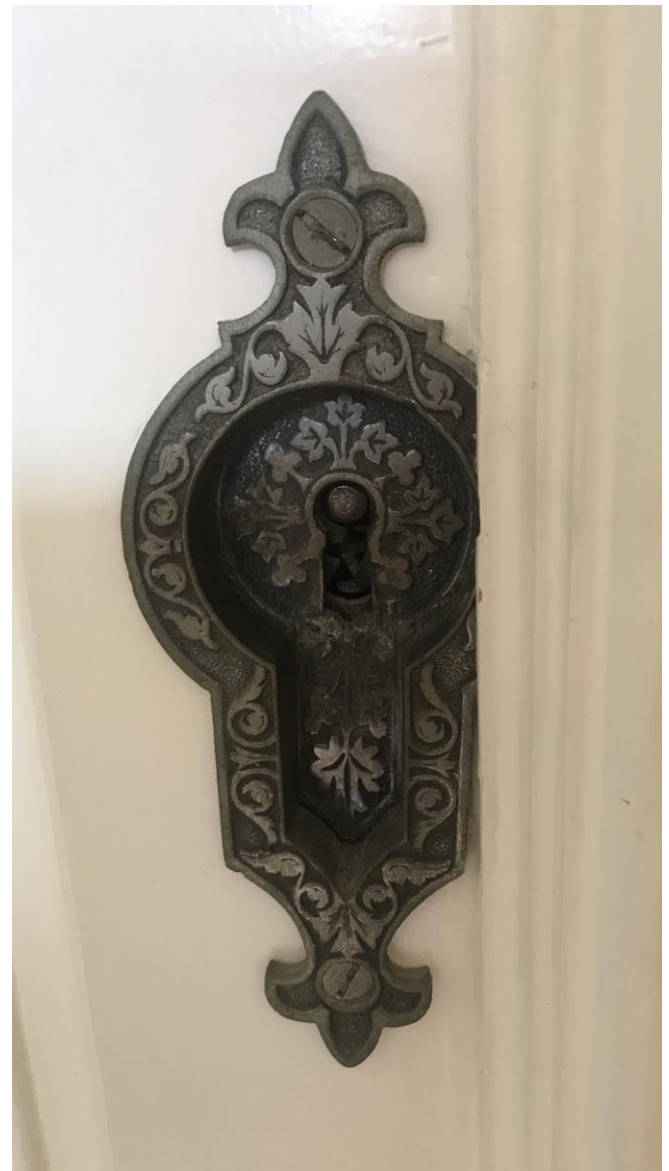
Ik liep Rob rond het huis tegen het lijf, natuurlijk wel op anderhalve meter afstand, en vroeg hem meteen of hij er voor voelde aan een 'burenpmaatje' bestemd voor de wijkkrant mee te doen. Waarop Rob meteen ja zei. Leuk. Nu nog een afspraak maken. Dat liet nog even op zich wachten. Wat mezelf betreft zat het weer erg in de weg, het was veel te heet. En daar kan ik absoluut niet tegen.

Uiteindelijk toch een afspraak gemaakt en naar Rob gewandeld. Dan sta je eerst al voor een prachtige voordeur in art Deco stijl. In dezelfde stijl ook de brievenbus. Een hele mooie entree dus. Binnengekomen vroeg Rob gelijk of ik het huis wel eens gezien had. Ik was er wel eens binnen geweest maar dat beperkte zich voornamelijk tot keuken en serre. Nu werden mij de kamers van de benedenverdieping getoond. Kamers met prachtige versieringen aan muren, bovenkant, friezen, wat erg mooi behouden is gebleven. Wel zit er, sinds de Kattensingel opgeknapt is, een nieuwe scheur in een muur. Zorgelijk natuurlijk. Maar dan de schuifdeuren. Nog origineel. Ze lopen als een zonnetje over de rail en hebben nog een stop in het midden aan de bovenkant. Ik keek er met goedbedoelde jaloerse blikken naar. Bij mij

lopen de, niet meer originele, schuifdeuren nl heel zwaar en de stop ontbreekt.

Dan het beslag. Erg mooi in art Deco stijl. En de kers op de taart is het sleuteltje dat gevouwen kan worden zodat hij in het slot kan blijven zitten terwijl de deuren opengeschoven staan. Wat een leuke binnenkomer was dit al. We hebben dus een overeenkomst, we houden van architectuur.

Daarna gezellig aan de koffie en gingen we buiten zitten op het terras, uitkijkend op de tuin. Dat is ook iets van deze coronatijd, je bent meer thuis, zit ook vaker in de tuin en ziet dan ook meer aan je tuin. Je ziet het allemaal meer groeien en bloeien, krijgt veel meer oog voor details en de ideeën over wat je eigenlijk (veranderen) wilt met je tuin borrelen op.

Dus het burenpmaatje was heel geanimeerd, begon over architectuur, vervolgens over de tuin en kwam uiteindelijk nog even bij Rob's wonen in Gouda uit.

Na gewoond te hebben in Leiden en Voorschoten kwam Rob met zijn ex-vrouw in Gouda wonen aan de Fluwelensingel in 1987. Een prachtig oud pand met een bordes als entree. Maar na vier jaar vonden ze in de binnenstad een oud pand aan de Westhaven, geheel gestript van binnen, met de mooiste voordeur van Gouda. In 18e eeuwse Lodewijk de XVe stijl. Aldus Rob die er helemaal wèg van was. Aan de slag dus daarbinnen. In de kelders van museum Gouda lagen heel veel interieur onderdelen opgeslagen die uit monumentale oude

afgebroken panden afkomstig waren. Die kwamen op een gegeven moment beschikbaar, het museum wilde er van af. Precies toen liep Rob er tegenaan en zo heeft hij dat pand prachtig kunnen opknappen met o.a. een aantal binnendeuren afkomstig uit de kelders van museum Gouda.

Uiteindelijk kwam Rob, na gescheiden te zijn en een omweg te hebben gemaakt via Goverwelle in 2013 op de Kattensingel terecht waar hij heel erg gelukkig is in zijn huis.

Hij vindt deze plek erg leuk. Fijn ook dat de Kattensingel zo mooi opgeknapt is met o.a. de drijvende tuinen en de wandelboulevard.

Wat dat laatste betreft. Rob heeft meegedaan aan een prijsvraag van het Gouds Watergilde. Je kon ideeën insturen. Rob heeft toen de prijsvraag gewonnen met, jawel, zijn idee over een wandelboulevard langs de Kattensingel. Die is er, zoals bekend, gekomen. En Rob denkt nu stiekem dat het misschien wel zijn idee is die tot uitvoering is gebracht.

Natuurlijk nog even gevraagd wat de wijkkrant voor hem betekent. Fijn om op de hoogte te blijven van wat er zoal gebeurt.

Als laatste nog een hobby van Rob. Hij heeft een youngtimer, een cabrio. Daarmee is hij al door heel Europa gereisd. Het was een leuk gesprek.